

Teir flýggja til tónleikin

Moirae hefur ríkað føroyska tónleikaheimin við einari rockfløgu. Samanumtikið ein fløga, har øll kunnu finna okkurt, teimum dárar

*Moirae: Moirae
Upptøka: Jón Mc Birnie
Ljodblanding: Óli Poulsen
Kápmýnd: Anker Eli
Útgáva: Plátufelagið Tutl*

Tað er ikki ofta at nakar ríkar tað Føroyska tónleikalívið við rock fløgum.

Moirae eru tó eitt gleðligt undantak.

Nakað herfyri góvu teir sína fyrstu fløgu út. Henda fløgan kemur í kjalarvørinum av at teir vunnu kappingina „Prix Føroyar“ í 1995, og seinni sama árið vóru yviri í Finlandi til eina stóra festival.

Bert at siga, at hetta er eina rockfløga, kann verða eitt sindur misvisandi, tí at fyrri helmingurin av fløguni er í so akkustiskur til at verða nevndur rock. Her er meiri talan um eina samanseting av stílum har serliga poppurin er dominerandi.

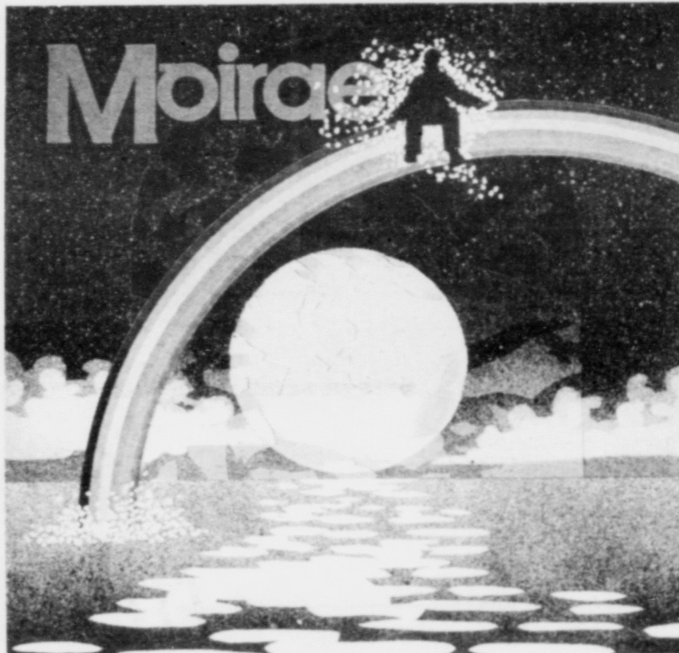
Seinni helmingurin er nógv meiri baseraður uppá regularan rock tónleik, har Terji veruliga kemur til sín rætt, ikki tað hann ikki eignar seg til balladurnar, eg haldi bara at rock sangirir

klagir honum betri.

Persónliga dárar mær betur tey meira rockutu løgini, har Hjalti veruliga kemur til sín rætt við gitarinum. Framleiðslan á hesum partinum er eftir mínum tykki væl eydnað, og arrangementini eru áhugaverd. Kínt er fyri smálutum, sum ikki eru so tilmerkisleggjandi, men nú teir eru har, geva eina meiri fullkomna heild.

Av teimum fyrru lögum, er tað kanska serliga „Lognbra“, ið Kim syngur, sum hvørja ferð, tú hoyrir fløguna, fellur tær í oyra. Tað er lætt at hoyra at her er Elton John fyrirmyndin, sum hevur givið íblásturin. Hetta skal ikki takast sum ein skuldseting, hetta er bert ein konstantering av, at upprunin ikki fornkast.

Kaj er eisini sloppin fram at mikrofoni. „Náttaravnar“, ið er næsta lagið á plátuni, er hann sloppin sera væl frá. Hetta er eisini eitt av teimum friðaligari lögum. Eitt sum er tilmerkisleggjandi við hesum lögnum er at vanligar trummur verða ikki nýttar, men

percussion í staðin, hetta er sera hósandi, og gevur ein avslappaðan stemning.

Brytur upp úr nýggjum reit fonetiskt
„Eg flýggi til tónleikin“ var lagið sum tey flestu kendu

longu áðrenn fløgan var givin út. Hetta lagið hevur áður bæði verið framført til konsertir og eisini í sjónvarpi og útvarpi. Nú lagið hevur verið gjøgnum eina studio produktion, stendur tað sterkari enn áður, ein live framførsla var grund-

arlag undir upptøkunum tá.

At Terji royndir at bróta upp úr nýggjum reit fonetiskt, kemur klárt fram á plátuni, her verður serliga hugsa um lagið „Eg flýggi til tónleikin“, har setningar sum „Eg siggi meg sjálvan“ og „Frá juni til meji.“

eru við til at geva sanginum ein heilt persónligan dár, sum eingin annar føroyskur sangari enn Terji, hevur roynt at fingið fram. Hetta fær óiva øði í onkran av okkara málkønu, og fær allar talupedagogar at østast.

Um hetta er gott ella vánaligt, platt ella genialt, verður upp til tann einstaka at taka støðu til. Hetta prógvar í øllum førum, at Terji torir, og er líkaglaður hvat hini halda.

Moirae hava gjørt rætt við ikki at lata Terja syngja á øllum lögum, men heldur hava valt at byta løgini í millum Terja, Kaj og Kim. Teir syngja allar á hvønn sín hátt, og hetta gevur fløguni eina ávísa breidd, tí tilfarið er rimuliga fjølbroytt, og tey einstøku løgini eru eyðkend fyri komponistini.

Samantikið er hetta ein frálík fløga, har øll kunnu finna okkurt teimum dárar. Hetta prógva sølutølini eisini. Fløgan er ein tann mest seldi á Føroyum í løtuni.

Fróði Løkságarð

Rópið á teknikararnar

*Ymisk: Rópið á skuggarnar
Upptøka: Stamen Stanchev, Petur Slyne, Niclas Johannesen og Jóhannus á Rógvu
Ljodblanding: Jóhannus á Rógvu
Kápmýnd: Edward Fuglø
Útgáva: Plátufelagið Tutl*

„Rópið á skuggarnar“ er heitið á fløguni, sum er úrslitið av einum samarbeiði milli m FUT og UTF. Á fløguni er eitt úrvæl av teimum sangnum sum komu inn til kappingina sum FUT og UTF skrivaðu út.

12 lög við 12 ymiskum bólkom og einstaklingum eru á fløguni. Tískil er hon rættuliga fjølbroytt, bæði í stíli og góðsku.

Eg ætli mær ikki at ummæla allar 12 sangirnar á fløguni, men heldur royndir at víðgera nakrar berturir sum umboða nakað serligt,

Ljóðgóðskan á »Rópið á skuggarnar« er rættuliga varierandi frá tí góða og til tað sum avgjørt kundi verið betur

verið tað seg gott ella vánaligt.

Fløgan er upptikin í tveimum ymiskum upptøkum, og er hetta ein meinbogi fyrri partar av lögnum, tí at ljóðgóðskan er rættuliga varierandi frá tí góða og til tað sum avgjørt kundi verið betur.

Fyrsta lagið á fløguni er vinnandi lagið í kappingini, „Rópið á skuggarnar.“ Tað eru Hjarnar ið framføra hetta lagið. Lagið hevur fingið eina góða lagnu undir upptøkunum. Nógv er gjørt burtur úr innspælingini, so at hetta er helst tann upptøkan sum hevur eydnast best. Hetta lagið er ikki stórt ørvísi, enn tað sum vit vanliga kenna Hjarnar fyri. Tey ið dáma hini løgini hjá Hjarnum, fáa neyvan trup-

ulleikar við at góðtaka hetta lagið heldur.

Róin Siggertson, er ikki ein bólkur og hevði høyrð um áðrenn eg fekk hesa fløguna stungna upp í hondina, veit tað at siga ikki um hetta er einasta tónlistarliga avrik, teir hava fram. Um so er, so skuldu teir tikið seg saman og komið við onkrum øðrum, teir hava nevniliga einki at skammast við. Lagið „Veruleiki“ er stak gott. Niðurlagið er nakað heilt serligt, hevur tí fyrst høyrð tað einaferð, so ert tú seldur, tað situr nevniliga fast, og tú fangar teg sjálfan ið at ganga og murra tað, áðrenn tú veist av. Saxofonin hjá Hans Peturi í Brekkuni, ger rættuliga undirverki, og gevur lagnum ein kenslubornan dár.

Edvard Nyholm Debess hevur savnað ein part av elituni í føroyskum tónleiki til at framsýra, eitt sermerkt arrangement av lagnum „Grøna Glasíð“, sum hann sjálvur hevur skrivað. Tað er Birgir Krossteig sum við síni sermerktu rødd syngur, so inniliga at tú næstan trýrt at tað er lygn. Hetta er nakað av tí besta sum er á fløguni. Lagið hevur kanska ikki „hit potentiale“, men tað heldur í longdini, og veksur fyri hvørja ferð tú hoyrir tað.

Vínfólk gjørdur tann feil at tey fóru ikki í upptøkumhølið til hesa útgávuna, so tað avgjørt frálíka lagið „Brúabluð“ lifur eitt sindur undir, at ljóðgóðskan ikki er í topp. Tónleikurin og serliga vokalavrikið hjá

Lindu Olsen eru hinvegin heilt í topp. Hetta má verða tað lagið, tey flestu hava tikið til sín, og er hetta eisini væl skiligt.

Teimum, ið dámdu lagið hjá Enekk á „Amnesty fløguni“, vil eg heita á um at lurta eftir Aria og lagnum „Hvørvisjón.“ sum er í sama stíli. Produktionin av hesum lagnum er væl eydnað, og Magni Husgaard sum hevur staðið fyrri at arrangerja lagið, er komin væl frá sínum arbeiði. Gitar-soloen hjá Erik Biskostø (hann er ikki krediteraður fyri guitarspel á kápuni) er í øllum sínum einfaldni, nógv tann besta á allari fløguni.

Kosmos er tann bólkurin á fløguni, sum tað vánaliga ljóðið gongur mest út yvir

Lagið sum annars er gott, ljóðar sum tað kundi verið upptikið í einum spinnaríði beint eftir roytingina, so ullunt tað ljóðar. Tann annars góða guitarsoloen, ljóðar so langt burtur í samlaðu ljóðmyndini, at hon kundi verið spæld onku staðni uttan fyrri sjómarkið. Eisini trummurnar ljóða illa. Tær elektrisku trummurnar duna, sum tá sligið verður á OMO trumli. Hetta er stutt sagt tað lagið sum hevði tøkniifrøðina mest ímóti sær.

Fløgan sum heild er tónlistarliga væl eydnað, við 12 spennandi lögum. Ynskilið kundi tó verið at ljóðið var fleiri klassar betri, hetta má tó ikki forða nøkrum í at keypa hana, tí hon er avgjørt verd at eiga.

Fróði Løkságarð